

Terugblik Natuurstudieweek 2019 in Eys

Tekst en foto's: Lotty Sonnenberg

De 65^e natuurweek zit er weer op en ook dit jaar heeft de zon weer uitbundig meegedaan, waardoor we een paar wandelingen wat hebben moeten aanpassen omdat het te warm werd. Het mocht de pret echter niet drukken, want het is weer reuze gezellig geweest en de sfeer was uitstekend.

Op 21 juni druppelden in de loop van de middag de deelnemers binnen en werden de koffers en tassen naar de kamers in 't Bakkes of De Hoeve gebracht. Het terras was al snel drukbezet om gezellig even bij te praten.

Om 6 uur werd de eetzaal opgezocht voor het door Heuvelland Catering verzorgde avondeten, dat zoals we gewend zijn weer goed verzorgd was. Na de gezamenlijke afwas heette John Bakker de deelnemers van harte welkom. Het waren er dit jaar 38 en allemaal oude bekenden. John begon met wat huishoudelijke mededelingen. Hierna nam hij, zoals ook elke volgende avond, met behulp van een door hem samengestelde PowerPointpresentatie, de wandeling van de volgende dag door. Routekaartje en belangrijke punten werden hierbij besproken. Iedereen had daarnaast een door Lotty Sonnenberg samengestelde krant gekregen, die ook dit jaar weer geheel in kleur was uitgevoerd. Hierin stond de route per dag ingetekend en werden wat wetenswaardigheden over de omgeving vermeld. Iedereen kon zo de volgende dag goed voorbereid op pad. Het verdere avondprogramma werd verzorgd door Arjen Spiekstra die stereobeelden van de natuurweek van 2018 toonde, waarna Willebrord Dorresteijn ook met stereobeelden vertelde over zijn reis met de KNNV naar Polen en de Oekraïne.

Zaterdag was onze eerste wandeling er gelijk een in een geheel nieuw gebied:

De Curfsgroeve.

De oehoe's die hier gebroed hadden, waren helaas al vertrokken, maar we zagen wel een wespendif vliegen en er werden zelfs geelbuikvuurpadjes gezien.

De wandeling ging verder langs de Dellen en het oorlogsmonument de Bronsdaelgroeve.

Hier groeiden veel leuke planten waaronder de basterdklaver. Deze zit wat kleur betreft tussen de veel vaker voorkomende witte- en rode klaver in. Het is echter een zelfstandige soort en geen hybride.

De avond werd gevuld met een door Jos Koster gemaakte 'PUB-quiz', waarmee we ons kostelijk hebben vermaakt.

Zondag bracht de bus ons naar het Natuurreserveaat Montagne Saint-Pierre in België. We liepen al snel over de ruige kalkhellingen en konden daar de typische flora bewonderen. Het insectenleven was hier ook boeiend om te zien.

Op de hellingen graasden schapen en in een grot zagen we een moeder met twee jongen.

Heel bijzonder waren de vele dambordjes die hier rondvlogen. Deze vlinder die we in Nederland maar zelden zien, heeft aan de onderkant van de vleugels oogvlekken en behoort tot de familie van de zandoogjes.

Beneden op de orchideeënweitjes konden we weer volop genieten van de vele hier bloeiende orchideeën, waarbij de bosorchis in roze en witte tinten toch verre in de meerderheid was.

's Avonds vertelde Anneke Hoekstra ons veel bijzondere dingen over paddenstoelen. Het isabelkleurig breeksteeltje zal ik nooit meer vergeten, want die zagen we de volgende dag ook op de golfbaan.

Maandag was weliswaar een snikhete dag, maar ook een bijzondere. 's Morgens maakten we een wandeling langs de Eyserbeek.

Vanuit het Eyserbosch hadden we een prachtig uitzicht over Eys en de Eyserhof.

Op de Piepert was het weer genieten van de fraaie kalkgraslandflora. We zagen hier meerdere exemplaren van de orchidee hondskruid.

Ook groeit hier veel ruige weegbree met hun mooie pluimen. Dit exemplaar had bezoek van een gewone kameleonspin, die zijn naam dankt aan het feit dat hij de kleur van de bloem waar hij op zit kan aannemen. Zo zien we hem ook vaak in het geel op een gele bloem. Ze vertrouwen op hun schutkleur en zullen niet snel weglopen. Deze spinnen kunnen behoorlijk grote prooien aan.

Door Wittem en door het buurtschap Cartils, kwamen we weer bij de Eyserbeek. Hier dansten meerdere libellen boven het water en we konden getuige zijn van het paringsspel van de grote keizerlibel, waarvan we hier een mannetje zien op gevleugelde helmbloem.

's Middags bood Joep van der Linden ons een golf-clinic aan, waarbij we ondanks de warmte toch veel plezier hadden.

Die avond heeft Robbert Zuijdam ons nog heel wat bijgeleerd over zijn andere hobby: libellen.

Dinsdag zette de bus ons af bij de Putberg, een gebied met een zeer interessante flora.

Ook hier waren de paddenstoelen volop aanwezig. De grappige zwerminktzwam vormde grote plakkaten.

Deze paddenstoel groeit op het rottende hout van diverse loofhoutsoorten.

Vanaf de heuveltop De Vrouwenheide hadden we een fraai uitzicht over Ubachsberg.

Na Mingersberg liepen we via Eyserheide weer naar Eys.

's Avonds liet Lotty een nieuw, door Ben Geuskens gemaakt filmpje zien over de ontwikkeling van ei tot salamander van de axolotl en een filmpje over de bergveldwesp door Ton Vranken. Hierna volgde nog een avondwandeling naar de Piepert om vuurvliegjes en vleermuizen te zien.

Woensdag maakten we een wandeling in het grenspark Kempen-Broek bij Swartbroek en De Krang. Dit is een moerasbos met verschillende vennen, waar we ook regelmatig over vlonders liepen. Door de vele watertjes en de vochtige atmosfeer zagen we hier veel libellen maar ook andere insecten.

Meerdere keren zagen we de grote zeefwesp, deze maakt zijn nesten in zanderige grond of vermolmd hout.

Een bijzondere verassing die we hier zagen vliegen was de kleine parelmoervlinder. Je herkent hem aan de grote parelmoerkleurige vlekken op de onderkant van de vleugels. Hiermee is hij uniek onder de parelmoervlinders.

Dat er ook minder 'leuke' insecten waren bleek doordat de eikenbomen royaal bewoond werden door eikenprocessierupsen, waar meerdere mensen 's avonds de gevolgen van merkten.

's Avonds liet Jan Verheijden ons een film zien die hij maakte over de Gulp en vertelde hij ons ook heel wat wetenswaardigheden over de omgeving. Het was een leuke voorbereiding voor de wandeling van de volgende dag.

Donderdag een wandeling rond het Gulpdal, waarbij we de Gulp tweemaal kruisten. Na de start in Slenaken ging het pad al snel omhoog.

In de berm groeide brede lathyrus. Dit is een verwilderde nakomeling van de veel gekweekte tuinplant. Hij weet zich goed te handhaven en zaait zich ook uit. Opvallend zijn de brede lijsten langs de stengels. Met rankende stengels werkt hij zich omhoog in de vegetatie.

Na Teuven kwamen we in een bos waar we op de afgevalen bladeren van de esdoorn gallen ontdekten. Dit waren de verlaten huisjes van de esdoorngalwesp.

Na het bos kwamen we op een hoogvlakte bij het

Gulpdal met veel jonge eikenaanplant. Via een smal pad staken we hier over om bij de rand van het Onderste- en Bovenste Bosch te komen.

In het Onderste- en Bovenste Bosch konden we weer genieten van de vele paddenstoelen. De geur verraadde de standplaats van de grote stinkzwam. Met de geur van rottend vlees lokt hij vliegen die na hun bezoek de sporen verspreiden.

's Avonds was het weer bonte avond met de traditionele fotowedstrijd gepresenteerd door Ber Onderwater. Dit leverde schitterende plaatjes op, waarna de makers van de beste foto's een beloning kregen.

Ook de programmaverzorgers en degenen die zich naast de werkgroepleden verdienstelijk hadden gemaakt werden bedacht met presentjes. Hierna bedankte Robbert Zuijdam namens de deelnemers de werkgroepleden met een fles wijn en een envelop met inhoud om het voorlopen volgend jaar te veraangename. Bijzondere aandacht, een presentje en een lied waren er voor Leen van Doorn, die dit jaar voor de 50^e keer aan de NSW deelnam. Leen hoopt dit nog vele malen te doen, maar vertelde ook dat hij bij het voorlopen niet meer van de partij zou zijn. Wel blijft hij de Commissie adviseren. Gelukkig mochten we dit jaar Ber Onderwater in de Commissie verwelkomen, wat prima bevallen is. We hopen dat hij het ook naar zijn zin heeft gehad en nog lang blijft meedoen.

Vrijdagmorgen werden traiteur Ruud Mertens en zijn vrouw Angelique bedankt voor hun inspanningen en verwennerij, wat dit jaar alweer voor de 12^e keer was. Zij werden bedankt met een herinneringsfoto, waarop van iedereen een persoonlijke boodschap.

We kijken weer terug op een heel gezellige en geslaagde week.